

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น เป็นการทดสอบเพื่อดูว่า การเพิ่มขึ้นของงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐมีผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการขยายตัวมากขึ้นเพียงใด และในทางกลับกัน การเพิ่มขึ้นของการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีผลต่อการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐอย่างไร เพื่อที่เราจะสามารถนำผลการทดสอบที่ได้ไปกำหนดแนวทางในการดำเนินนโยบายของภาครัฐต่อไปในอนาคต โดยเราใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นข้อมูลรายปี ประกอบไปด้วย งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐที่เป็นตัวเงินและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มาศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐที่เป็นตัวเงินและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

โดยได้ทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ของตัวแปร คือ ระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐที่เป็นตัวเงินและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ในรูปของ Natural logarithm โดยได้ทดสอบตัวแปรดังกล่าวทั้งสองทิศทาง ขั้นตอนแรกได้ทดสอบ unit root โดยวิธี Augmented Dickey Fuller เพื่อดูว่าข้อมูลที่นำมาศึกษานั้นมีความนิ่งหรือไม่ จากนั้นประยุกต์ใช้เทคนิคโคอินทิเกรชันเพื่อดูความสัมพันธ์ในระยะยาว เมื่อพบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระยะยาวแล้ว จะนำมาทดสอบตามแบบจำลองของเอเรอร์คอร์เรคชัน(Error Correction Mechanism) เพื่อดูการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ สุดท้ายทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล(Granger Causality) ว่าตัวแปรใดเป็นตัวกำหนดตัวแปรอีกตัวหนึ่ง

จากการทดสอบ unit root โดยวิธี Augmented Dickey Fuller ของข้อมูลทั้ง 2 ตัวแปรพบว่า ข้อมูลมีลักษณะนิ่ง(stationary) ที่ระดับ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ณ ช่วงเวลา lag ที่ 0 เนื่องจากค่าสถิติที่ได้มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤต ณ ระดับนัยสำคัญ 0.1 จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง แสดงว่าตัวแปรมีลักษณะนิ่งที่ order of integration เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ณ ระดับ first difference ดังนั้นเราจึงสามารถนำข้อมูลมาพิจารณาความสัมพันธ์ในระยะยาวและการปรับตัวในระยะสั้นได้

จากนั้นทดสอบความสัมพันธ์กันเชิงคุณภาพในระยะยาว พบว่างบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1 และเมื่อทดสอบขบวนการปรับตัวในระยะสั้น พบว่าในกรณีที่งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐเป็นตัวแปรต้นและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรตามแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้น เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1 และในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรต้นและงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐเป็นตัวแปรตามแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้น เนื่องจากค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จึงสามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าแบบจำลองมีการปรับตัวในระยะสั้นอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1

ในส่วนของการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล โดยการเริ่มจากการหาช่วงเวลาที่เหมาะสม พบว่าช่วงเวลาที่เหมาะสม คือ ช่วงเวลา (Lag) ที่ 2 การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นเหตุและงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐเป็นผล นั่นคือตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันแบบทิศทางเดียว

5.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นสาเหตุของงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาล แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตของประเทศไทยให้มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลให้มีงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน เหตุผลเนื่องมาจากการศึกษานั้นถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนในระยะยาว เมื่อประเทศมีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้มีการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของภาครัฐเพิ่มขึ้นด้วย ในทางกลับกัน จะพบว่างบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาของรัฐบาลไม่เป็นสาเหตุของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งข้อสรุปที่ได้นั้น ไม่ตรงกับทฤษฎีที่กล่าวไว้ว่า เมื่อประเทศมีการพัฒนาด้านทุนมนุษย์สูงขึ้น เช่น การเพิ่มงบประมาณด้านการศึกษา จะส่งผลให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น อาจเนื่องมาจาก ข้อมูลที่เราใช้ในการศึกษานั้นเป็นช่วงเวลาที่สั้นเกินไป ทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีชัดเจนและไม่สอดคล้องกับทฤษฎี อีกทั้ง

อาจเกิดจากงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษารัฐบาลยังมีมูลค่าที่น้อยมากเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจึงทำให้ผลที่ได้ออกมาเป็นความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูลรายปีครอบคลุมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 – พ.ศ. 2549 รวมทั้งหมด 30 ตัวอย่าง ซึ่งอาจเป็นช่วงเวลาที่สั้นเกินไปและไม่ครอบคลุมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะมีผลกระทบต่องบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษารัฐบาล ดังนั้น ผู้ที่สนใจจึงควรที่จะพิจารณาถึงความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ด้วย โดยอาจจะใช้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการศึกษาให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อความแม่นยำและน่าเชื่อถือของผลที่ได้จากการศึกษา

นอกจากนั้นข้อมูลยังมีลักษณะที่ไม่ตรงตามความต้องการ เช่น รายละเอียดแยกย่อยของข้อมูลนั้น ไม่เป็นไปตามความต้องการ เนื่องจากข้อมูลย้อนหลังที่นำมาศึกษามีลักษณะเป็นรายปี ทำให้มีจำนวนตัวอย่างข้อมูลน้อยไม่เพียงพอต่อการนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนั้นผู้ที่สนใจที่จะศึกษาหากต้องการข้อมูลที่มากขึ้นจึงจำเป็นต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลาย ๆ แหล่งหรือประมาณการข้อมูลจากรายปีเป็นรายไตรมาสเพื่อที่จะได้ข้อมูลที่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved